

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ”:
МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ
ТА ЗАВДАННЯ**

Харків
2012

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”**

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ”:
МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ
ТА ЗАВДАННЯ
(відповідно до вимог ECTS)**

**Харків
2012**

Індивідуальна робота з навчальної дисципліни “Земельне право України”: методичні поради та завдання (відповідно до вимог ECTS) / уклад.: М. В. Шульга, Т. В. Лісова, І. В. Кирєєва. – Х.: Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2012. – 18 с.

У к л а д а ч і : М. В. Шульга,
Т. В. Лісова,
І. В. Кирєєва

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
університету (протокол № 2 від 27.04.2012 р.)*

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Однією з активно використовуваних і найбільш креативних форм організації навчання поряд з аудиторними заняттями (лекції, колоквиуми, практичні заняття) та самостійним вивченням окремих тем у межах навчальної дисципліни є індивідуальна робота студентів.

Виконання індивідуальної роботи дає можливість студенту закріпити та удосконалити теоретичні знання і практичні навички, отримані в процесі вивчення окремих тем курсу, навчитися самостійно працювати з різними інформаційними джерелами, інтерпретувати матеріали періодичної літератури, аналізувати навчальну та наукову літературу, практику роботи судових та правоохоронних органів, отримати навички науково-дослідної роботи.

Індивідуальна робота студентів з дисципліни “Земельне право України” здійснюється шляхом виконання одного або декількох видів індивідуальних творчих або науково-дослідних завдань (ІНДЗ), що обираються студентом з урахуванням його творчих можливостей, навчальних здобутків та інтересів за узгодженням із викладачем, який веде лекції або практичні заняття, або за його рекомендацією. Він же надає консультації, забезпечує контроль за якістю виконання завдання та оцінює роботу. Індивідуальні завдання мають бути подані викладачеві і (за необхідності) захищені до закінчення навчального курсу, але не пізніше, ніж за два тижні до екзаменаційної сесії, інакше бали за їх оцінювання будуть знижені вдвічі.

За результатами виконання індивідуальної роботи різних видів студент максимально може отримати сумарно 12 балів.

Індивідуальна робота студентів з навчальної дисципліни “Земельне право України” включає такі основні види індивідуальних творчих завдань та ІНДЗ:

- підготовка наукових доповідей;
- підготовка курсових робіт;
- підготовка рефератів (есе);
- анування прочитаної додаткової літератури з курсу;
- розробка схем, таблиць;

- складання термінологічних словників;
- підготовка та публікація тез доповідей на конференціях;
- підготовка та публікація наукових статей, підготовка наукових доповідей на конкурс.

За узгодженням із викладачем індивідуальна робота також може виконуватись шляхом:

- дослідження практичних ситуацій;
- складання задач;
- розробки тестових завдань;
- розробки планів-конспектів навчальних занять, сценаріїв ділових ігор;
- написання газетних статей та повідомлень у блог;
- здійснення літературних перекладів іншомовних джерел з питань земельного права;
- пошуку в комп'ютерних мережах додаткового навчального матеріалу до запропонованих викладачем тем;
- збору інформації та ознайомлення із зарубіжним досвідом, що стосується певної навчальної (наукової, практичної) проблеми.

Рішенням кафедри можуть бути передбачені й інші види творчих завдань та ІНДЗ.

Розподіл балів, які можуть отримати студенти з навчальної дисципліни “Земельне право України”

Модуль I (поточне тестування)		Модуль III (індивідуальна робота)	Підсумковий іспит	Сума
ЗМ* I	ЗМ II	12	50	100
22	16			

* ЗМ – змістовий модуль

ВИДИ ТА ТЕМАТИКА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТВОРЧИХ ТА НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ ЗАВДАНЬ

2.1. Підготовка наукових доповідей

Наукова доповідь – це вид індивідуальної роботи, в якій у письмовому вигляді систематизовано, логічно студентом викладаються результати проведеного ним під керівництвом наукового керівника ґрунтового наукового дослідження за певною темою. Тема дослідження, як правило, повинна формулюватись на основі певного питання, яке не має однозначного вирішення у сучасній земельно-правовій теорії і практиці й цим створює утруднення для якісного виконання завдань земельно-правового регулювання в цілому або функціонування його окремих інститутів. У ході дослідження є необхідним ґрунтовне вивчення сучасної наукової літератури, нормативних джерел, практики судових і правоохоронних органів, офіційної статистики. Можливе проведення власних соціологічних досліджень (опитувань тощо). Обов'язкові посилання в тексті на використані джерела.

При обранні напряму науково-дослідної роботи слід врахувати, що її тема повинна бути:

а) актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору;

б) посильною для виконання;

в) як правило, перспективною для подальшого продовження роботи в цьому напрямі у студентському науковому товаристві або навіть під час продовження навчання в аспірантурі;

г) достатньо забезпеченою відповідним первинним матеріалом;

д) цікавою для дослідника, що стимулює до пошукової ініціативи.

Рекомендується намітити план та етапи основних заходів роботи над обраною темою. Вони, як правило, передбачають:

– обґрунтування теми, вибір об'єкта і визначення мети дослідження;

– добір і аналіз наукової літератури з обраної теми, розробку гіпотези;

- складання плану та структури роботи, розробку програми і методики дослідження;
 - створення своєї картотеки, підбірки матеріалів;
 - за необхідності створення експериментальної, емпіричної бази;
 - використання інформації мережі Internet та інших джерел;
 - проведення дослідження і узагальнення його результатів, формулювання висновків;
 - оформлення наукової роботи;
 - рецензування роботи, захист одержаних результатів.
- Структура доповіді складається з таких головних елементів:
- вступ (обґрунтування актуальності дослідження і постановка його мети та завдання);
 - висвітлення стану наукової розробленості проблеми, узагальнення наукової літератури, законодавства та інших джерел;
 - виклад основного матеріалу, який відображає думки автора щодо найбільш правильного вирішення проблемного питання, та наведення відповідних аргументів на підтримку своєї позиції;
 - висновки.

Обсяг наукової доповіді: 20 – 30 сторінок друкованого тексту (шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал 1,5; поля: ліве – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см). Робота нумерується і подається у паперовому та електронному вигляді, повинна мати: 1) титульний лист; 2) план роботи; 3) основний текст із виділенням відповідних структурних частин (вступ, розділи, параграфи, висновки тощо); 4) перелік використаних джерел.

Теми наукових доповідей визначаються за погодженням із науковим керівником. Зазначений вид роботи оцінюється у 10 – 12 балів за умови, що студент оприлюднив наукову доповідь на засіданні наукового гуртка.

2.2. Підготовка курсових робіт

Мета курсової роботи – набуття студентом поглиблених знань з предмета, навичок тлумачення чинного законодавства, вміння аналізувати літературні джерела, які відбивають сучасні наукові дослідження у сфері земельного права, навчитися самостійно шукати і знаходити відповіді на питання юридичної практики.

Праця над курсовою роботою сприяє оволодінню знаннями не тільки з однієї теми, обраної студентом, але й вимагає опанування предметом у цілому, оскільки вирішення навіть вузького питання буде успішним, якщо воно ґрунтується на широкій науковій обізнаності в даній галузі. Тому підготовці має передувати вивчення відповідного розділу курсу.

Для курсових робіт пропонуються ключові теми з навчальної дисципліни “Земельне право України”. До кожної теми надається орієнтовний план роботи. При розкритті першого пункту плану потрібно також обґрунтувати актуальність обраної теми. У заключній частині роботи слід зробити висновки.

Обов’язковими є посилання у тексті на літературні джерела. Робота до захисту не приймається, якщо їх використано менше п’яти.

Поряд із традиційними джерелами (законодавчі акти, міжнародні документи, відомчі нормативні акти та методичний матеріал, монографії, статті тощо) можуть бути використані узагальнення судової практики, проведені як працівниками відповідних правозастосовних органів, так і студентом за розробленою ним за допомогою викладача програмою; інші матеріали, в тому числі й одержані студентом під час виробничої практики.

Обов’язковим є використання даних сучасних досліджень, які студент може отримати з відповідної літератури або з узагальнень судової практики.

Обрана студентом тема реєструється на кафедрі. Науковий керівник дає студенту певні завдання, які ґрунтуються на письмовому індивідуальному плані роботи, де конкретизуються етапи підготовки, форми контролю за своєчасним і якісним її виконанням, а також систематично надає консультації, робить за-

уваження, допомагає визначити творчу і практичну базу дослідження.

Важливою вимогою до курсових робіт є оформлення і стиль викладення. Робота має бути написана грамотно, без повторювань. Сторінки нумеруються у верхньому правому кутку. У підрядкових примітках при посиланні на літературне джерело необхідно вказувати: прізвище, ініціали автора, повну назву джерела, місце видання, видавництво, рік видання, сторінку посилання. Це ж стосується й оформлення літератури, яка повинна наводитися у кінці курсової роботи після висновків.

Дослівний перепис тексту монографій, підручників, статей чи інших літературних джерел без відповідного посилання на них у тексті курсової роботи є підставою для повернення роботи на доопрацювання.

Оформлена належним чином курсова робота (обсяг – 20 – 30 сторінок, формат А–4, шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал 1,5; поля: ліве – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см) з викладенням плану роботи, списком використаних нормативних актів та літератури подається на кафедру для рецензування та захисту. Перед цим необхідно ознайомитися із зауваженнями викладача та підготуватися до відповідей на запитання по даній темі. В окремих випадках слід усунути недоліки курсової роботи письмово. Захист курсової роботи оцінюється від 8 до 12 балів.

2.3. Підготовка есе (наукового нарису)

Есе́, есе́й (фр. essai – спроба, начерк) або науковий нарис – невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і висловлює індивідуальні думки та враження з конкретного приводу чи питання у галузі земельного права, і не претендує на висчерпне і визначальне трактування теми; це жанр, який лежить на перетині художньої та публіцистичної (часом науково-популяризаторської) творчості.

Визначальними рисами есе є: незначний обсяг, конкретна тема, дана в підкреслено вільному, суб'єктивному тлумаченні, вільна композиція, парадоксальна манера мислення. Як правило,

есе виражає нове, суб'єктивне про щось. Стиль есе відрізняється образністю, афористичністю, використанням свіжих метафор, нових поетичних образів, свідомою настановою на розмовну інтонацію і лексику.

Головний акцент в есе має бути зроблений на формулюванні власної оцінки та ставлення до певного явища, процесу тощо. Однак, незважаючи на довільність форми, висновки мають бути аргументовані. При підготовці есе посилення на використанні джерела в тексті є необхідними лише у разі цитування інших творів або прямого запозичення певних висловів чи ідей. Інакше достатньо наведення переліку використаних джерел наприкінці твору.

Тема есе узгоджується з науковим керівником. Есе оформлюються у вигляді письмової роботи обсягом 5 – 10 сторінок (шрифт Times New Roman, 14 кегель, інтервал 1,5). Подається викладачеві у друкованому та електронному вигляді. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється від 4 до 6 балів.

Орієнтовна тематика для підготовки есе

1. Рішення Європейського суду з прав людини як джерела земельного права.
2. Український народ як суб'єкт права власності на землю.
3. Проблеми визначення підвідомчості земельних спорів.
4. Правові форми охорони ґрунтів.
5. Набуття прав на землю за умови придбання будівлі чи споруди.
6. Земельні ділянки сільськогосподарського призначення як об'єкт правового обігу.
7. Проблеми запровадження ринкового обігу земель в Україні.
8. Особливості здійснення територіальною громадою права власності і права користування земельними ділянками.
9. Охорона земель населених пунктів від самовільного заняття.
10. Визнання недійсними рішень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування як спосіб захисту земельних прав.

11. Особливості використання земель загального користування садівничого товариства.

12. Особливості правового режиму земель трубопровідного транспорту.

13. Особливості правових наслідків самовільного заняття земельної ділянки.

14. Правові форми охорони особливо цінних земель.

15. Суперфіцій і оренда земельних ділянок: спільні та відмінні риси.

16. Особливості становлення сталого землекористування.

17. Земельний банк: підстави необхідності його заснування.

18. Сумісна оренда земельної ділянки: особливості правового регулювання.

19. Рента земельної ділянки як підстава виникнення права власності.

20. Проблеми розмежування земель державної та комунальної власності.

21. Страхування земель як складова економіко-правового механізму.

22. Оренда земельної частки (паю): особливості правового регулювання.

23. Добровільна відмова від земель сільськогосподарського призначення: чи законна вона в період дії мораторію?

24. Особливості іпотеки земель.

25. Визначення понять “суспільна необхідність” та “суспільні потреби” у чинному земельному законодавстві: термінологічні суперечності.

26. Особливості облаштування об’єкта торгівлі на присадибній земельній ділянці.

27. Особливості використання техногенно забруднених земель сільськогосподарського призначення.

28. Правова природа втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва.

2.4. Реферування та анотування прочитаної додаткової літератури з курсу

Реферування (лат. *refero* – доношу, повідомляю, переказую) – короткий переказ змісту наукової роботи, книги, статті тощо, оформлений у вигляді письмової публічної доповіді; доповідь на задану тему, зроблена на основі критичного огляду відповідних джерел інформації (наукових праць, літератури за темою).

Реферат містить аргументи й наводить основні дані та висновки оригінальних документів. У рефераті має бути вказано предмет дослідження та мету роботи, вміщено дані про метод і умови дослідження, висвітлено результати та пропозиції автора щодо їх застосування, наведено нову інформацію про відомі явища, предмети та ін. Послідовність викладу матеріалу виступає як головна вимога, що висувається до такого реферату. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється від 4 до 6 балів.

Анотування – процес створення коротких повідомлень про друкований твір (книга, стаття, доповідь тощо), які дозволяють робити висновки про доцільність його докладнішого вивчення. При анотуванні враховується зміст твору, його призначення, цінність, направленість.

У порівнянні з анотуванням реферування є більш досконалим методом обробки інформації: якщо в анотації приводиться лише короткий перелік питань, що розглядаються, то в рефераті викладається сутність питань та наводяться найважливіші висновки.

Реферування покликане дати цілісне уявлення про зміст і ключові ідеї: а) декількох джерел з однієї тематики (літературний огляд); б) одного джерела – певної наукової роботи, нормативного акта судового рішення тощо. Підготовка реферату в кожному випадку є завершеною роботою.

Індивідуальна робота у формі анотування передбачає аналіз декількох (не менше 5 – 7) джерел. Предметом анотування можуть бути наукові видання (монографії, статті), підручники, нормативні акти, узагальнюючі документи вищих судових органів України, рішення Європейського суду з прав людини тощо. Анотація передбачає наведення бібліографічного опису анотова-

ного джерела та стислу характеристику його змісту (можливе виділення головної ідеї або ключових положень). Якщо предметом анотування є нормативно-правовий акт, слід виділити нові порівняно з попереднім законодавством положення.

Структура анотації визначається самим студентом, а за необхідності – рекомендацією викладача. Обсяг анотації одного джерела – 1 – 1,5 сторінки. Орієнтовний обсяг реферату – 8 – 15 сторінок. Робота подається в паперовому та електронному вигляді (шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал 1,5; поля: ліве – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см).

Предметом реферування і анотування можуть бути такі джерела: нове законодавство, постанови Пленуму Верховного Суду України та Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, рішення Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України, монографічна література та наукові статті із земельного права тощо.

Вибір конкретних джерел для реферування і анотування здійснюється за узгодженням із викладачем. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється від 4 до 6 балів.

2.5. Розробка схем, таблиць

Даний вид індивідуальної роботи здійснюється шляхом розробки та креслення схеми або таблиці на підставі аналізу чинного законодавства та літературних джерел курсу з певного питання.

Схеми, таблиці оформлюються у вигляді письмової роботи, обсяг якої визначається складністю завдання. Представляються на папері та електронному носії. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється у 4 бали.

Завдання

1. Скласти схему чинного земельного законодавства.
2. Скласти схему джерел земельного права.
3. Скласти схему форм та змісту права власності на землю.

4. Скласти схему органів державного управління у сфері використання та охорони земель.

5. Скласти схему функцій державного управління у сфері використання та охорони земель.

6. Скласти схему економіко-правового механізму у сфері використання та охорони земель.

2.6. Складання термінологічних словників

Даний вид індивідуальної роботи полягає у складанні переліку термінів, пов'язаних з певною тематикою, та їх визначень. Словник, підготовлений студентом, має містити не менше 15 термінів. Загальна тематика для складання термінологічних словників визначається програмою навчальної дисципліни “Земельне право України”. Конкретний обсяг термінів, тема та форма подання результатів визначається науковим керівником. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється у 2 бали.

При підготовці словника необхідно використовувати чинне законодавство, міжнародні нормативні акти, практику Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України та Верховного Суду України, а також сучасну наукову літературу з визначеного питання.

2.7. Підготовка тез доповідей на конференції

Тези – це вид публікації у вигляді стисло сформульованих основних положень, головних думок наукової праці (статті, доповіді), курсової роботи тощо, які автор бажає довести до наукової спільноти. Можуть видаватися автономно (без основної наукової праці) і відображати позицію автора з певного актуального питання. В останньому випадку від есе відрізняється виключно науковим стилем викладення матеріалу і характерною логічною структурою, типовою для такого виду наукової публікації.

Типова структура тез складається з таких елементів:

- актуальність теми та постановка проблеми;
- огляд і аналіз існуючих точок зору з визначеного питання;

- власна позиція автора;
- висновок.

Тема тез визначається студентом за узгодженням із викладачем. Тези подаються викладачеві у друкованому та електронному вигляді (обсяг – від 3 до 5 сторінок, шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал 1,5; поля: ліве – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см). Максимально оцінюється в 11 балів.

2.8. Підготовка та публікація наукових статей

Наукова стаття – один із основних видів наукової роботи. Як правило, містить виклад проміжних або кінцевих результатів наукового дослідження, висвітлює конкретне окреме питання за темою дослідження, виражає наукову позицію автора з актуальних проблем науки і практики та висновки з цього питання, що мають характеризуватись певною науковою новизною.

Наукова стаття подається до редакції в завершеному вигляді відповідно до вимог, які висуваються до статей в конкретних виданнях. Але зміст кожної наукової статті повинен мати певні обов'язкові структурні елементи:

1. Вступ – постановка наукової проблеми у загальному виді, її актуальність, зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями (1 – 2 абзаци або 5 – 10 рядків);

2. Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор; сучасні погляди на проблему; труднощі при розробці даного питання, виділення невирішених питань у межах загальної проблеми, котрим присвячена стаття (0,5 – 2 сторінки машинописного тексту);

3. Формулювання мети статті (постановка задачі) – висловлюється головна ідея даної публікації, яка суттєво відрізняється від сучасних уявлень про проблему, доповнює або поглиблює вже відомі підходи; звертається увага на введення до наукового обігу нових фактів, висновків, рекомендацій, закономірностей або уточнення відомих раніше, але недостатньо вивчених. Мета статті впливає з постановки наукової проблеми та огляду основних публікацій з теми (1 абзац або 5 – 10 рядків).

4. Виклад основного матеріалу – зміст власного дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У ньому висвітлюються основні положення і результати наукового дослідження, особисті ідеї, думки, отримані наукові факти, виявлені закономірності, зв'язки, тенденції, програма експерименту, методика отримання та аналіз фактичного матеріалу, особистий внесок автора в досягнення і реалізацію основних висновків тощо (5 – 6 сторінок).

5. Висновок, в якому формулюється основний умовивід автора, рекомендації, їх значення для теорії і практики, суспільна значущість; коротко накреслюються перспективи подальших розвідок з даної теми (1/3 сторінки).

Оптимальний обсяг наукової статті становить близько 8 – 12 сторінок (0,5 – 0,7 друкованого аркуша) (шрифт Times New Roman, 14 кегль, інтервал 1,5; поля: ліве – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см)*.

Рукопис статті має містити повну назву роботи, прізвище та ініціали автора, анотації трьома мовами (українською, російською, англійською) на окремій сторінці, список використаної літератури. Стаття має просту структуру, її текст, як правило, не поділяється на розділи і підрозділи.

Жанр наукової статті вимагає дотримання певних правил:

- у правому верхньому куті розміщуються прізвище та ініціали автора; за необхідності вказуються відомості, що доповнюють дані про автора;

- назва статті стисло відбиває її головну ідею, думку (якомога менше слів, краще – до п'яти);

- слід уникати стилю наукового звіту чи науково-популярної статті;

- недоцільно ставити риторичні запитання;

- мають переважати розповідні речення;

- у тексті прийнятним є використання різних видів переліку: спочатку, на початку, спершу, потім, далі, нарешті; поперше, по-друге, по-третє; на першому етапі, на другому етапі;

* Один друкований аркуш (друк. арк.) дорівнює 40000 друкованих знаків або приблизно 22 сторінкам формату А-4 тексту, надрукованого шрифтом Times New Roman, 14 кеглем, через 1,5 інтервал.

– цитати в статті використовуються дуже рідко; необхідно зазначити основну ідею, а після неї в дужках указати прізвище автора, який уперше її висловив;

– посилання на роботи авторитетних вчених подаються переважно на початку статті, основний обсяг статті присвячують викладу власних думок;

– для підтвердження достовірності своїх висновків і рекомендацій не слід наводити висловлювань інших учених, оскільки це свідчить, що ідея дослідника не нова, була відома раніше і не підлягає сумніву;

– стаття має завершуватися конкретними висновками і рекомендаціями.

Тема статті визначається студентом за узгодженням із викладачем (науковим керівником). Даний вид індивідуальної роботи оцінюється у 12 балів.

2.9. Узагальнення опублікованої судової практики

Узагальнення судової практики застосування земельного законодавства є видом індивідуальної роботи студентів, яка спрямована на ґрунтовне вивчення судової практики та оволодіння навичками її аналізу та узагальнень щодо стану її тенденцій.

Узагальнення судової практики – підбір матеріалів судових справ за окремою темою (темами) з навчальної дисципліни “Земельне право України”, що розкривають способи практичного застосування правових норм, їх аналіз та формулювання відповідних узагальнень. Даний вид індивідуальної роботи оцінюється у 3 – 5 балів.

ЗМІСТ

Загальні положення.....	3
Види та тематика індивідуальних творчих та науково-дослідних завдань.....	5
2.1. Підготовка наукових доповідей.....	5
2.2. Підготовка курсових робіт.....	7
2.3. Підготовка есе (наукового нарису).....	8
2.4. Реферування та анотування прочитаної додаткової літератури з курсу	11
2.5. Розробка схем, таблиць.....	12
2.6. Складання термінологічних словників.....	13
2.7. Підготовка тез доповідей на конференції.....	13
2.8. Підготовка та публікація наукових статей.....	14
2.9. Узагальнення опублікованої судової практики.....	16

Навчальне видання

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ”:
МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ
ТА ЗАВДАННЯ**

(відповідно до вимог ECTS)

У к л а д а ч і : ШУЛЬГА Михайло Васильович,
ЛІСОВА Тетяна Вікторівна,
КИРСЄВА Ірина Валеріївна

Відповідальний за випуск *М. В. Шульга*

Редактор *Л. М. Рибалко*
Комп'ютерна верстка *А. В. Старжинської*

Поза планом

Підп. до друку 14.05.2012. Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір офсетний.
Друк: ризограф. Ум. друк. арк. 1,12. Облік.-вид. арк. 0,59. Вид. № 86.
Тираж 300 прим. Зам. № 4394. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.

Друкарня
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.